

Navn: Det forundrede mig noget igaar at høre, at den ærede Ordfører udtalte, at den Sag, vi her beskæftige os med, dog ikke ganske kunde regnes til det neutrale Gebet, men at ogsaa her de forskjellige Partiers Stilling maatte gjøre sig gjældende. Jeg vil strax forvare mig selv i saa Henseende, og det forekommer mig, efter hvad vi her have hørt, at det da kun kan være fra den Side, som den ærede Ordfører nærmest repræsenterer, at dette kan gjøres gjældende, idet jeg virkelig synes, at Modstanden imod enkelte Dele i alt Fald af dette Lovforslag har været ikke mindst stærkt fra Medlemmer, som høre til den Side, der i Almindelighed støtter Ministeriet. De Udtalelser, der hidtil ere faldne, have saa godt som udelukkende betragtet Sagen fra Hærens Standpunkt. Hvad Hæren angaar, har jeg naturligvis ikke en tilstrækkelig personlig Erfaring til selvstændigt at dømme, og jeg skal derfor alene se paa Sagen saaledes, som den stiller sig for mig, set fra Flaadens Standpunkt. Jeg skal dog bemærke, at jeg havde tænkt paa at opsætte de Bemærkninger, jeg har at gøre, indtil Endringsforslaget under Nr. 148 var kommet til Forhandling, idet dette af Forslagsstilleren er begrundet derved, at han anser det for umuligt at undvære legemlig Tugt ombord paa Krigsskibe paa Togt. Da jeg nu efter de Oplysninger, som jeg har gennemgaaet, er kommen til den bestemte Overbevisning, at man kan undvære legemlig Tugt ombord paa Krigsskibene, saa havde det for saa vidt været naturligt at vente, indtil dette Endringsforslag forelaa, men paa den anden Side synes det dog at være et Spørgsmaal, der ogsaa kan komme under Forhandling, naar man afhandler Straffesystemet i Almindelighed, og jeg skal derfor gaa ind paa det her. Det vil jo erindres, at for Dieblisset kan legemlig Tugt anvendes baade i Hæren og i Flaaden, men at denne Straf i de tidligere Lovforslag, der have foreligget, var bleven indskrænket til at gjælde alene for Krigsskibe paa Togt. At den saaledes i dette indskrænkede Omfang var bevaret i tidligere Lovforslag, har vistnok væsentlig været grundet paa, at de sømilitære Medlemmer af den Kommission, der af Marineministeriet var nedsat i Maret 1871, bestemt udtalte sig for at bevare denne Straf, idet de vel erkjendte, at den vistnok kun sjelden vilde komme til Anvendelse, men at det kunde være heldigt at bibeholde den som en Straf, hvis Tilstedeværelse i høj Grad kunde virke affrækkende paa Mandskabet. Det kan nu vist ikke negtes, at der maa tillægges denne Betragtning en hel Del Bægt, og hvis der var nogen Sandsynlighed for, at legemlig Tugt vilde kunne bibeholdes som en almindelig Straf for hele Krigsmagten, saa vilde jeg maasse ikke stille mig som en aldeles ubetinget Modstander af den, men at bevare den som en Gæret for Flaadens Mandskab vilde jeg ubetinget

stille mig imod, med mindre Erfaringen havde vist, at der var den højeste Grad af Nødvendighed for en saadan Forskjel. Naar jeg nu af de Meddelelser, der ere giune fra Krigsministeriet og fra Marineministeriet, ser, at i Løbet af fire Aar er legemlig Tugt anvendt 103 Gange ved Hæren og siger og skriver 2 Gange ombord paa Flaadens Skibe, saa kan jeg imidlertid ikke komme til den Erkjendelse, at der er særlig Grund til at bibeholde den for Flaadens Vedkommende; skulde den kun bibeholdes for det ene Værns Vedkommende, da forekommer det mig, at det maatte være for Hæren, men det vil denne vist betænke sig for. Altsaa i saa Henseende billiger jeg saa selvstændig og tror, at det saa godt kan forvares, at den legemlige Tugt i det foreliggende Lovforslag ogsaa er opgivet for Krigsskibe paa Togt. Jeg skal yderligere sige til, at jeg har gennemgaaet Straffejournalerne for otte Aar fra 1869 og indtil nu, og derefter er ganske vist den legemlige Tugt bleven anvendt forholdsvis noget hyppigere, idet den i Løbet af disse 8 Aar er anvendt 8 Gange, men dette er i og for sig dog ikke meget, dernæst vil jeg sige til, at den er anvendt i de 7 Gange for Tyveri og den 8de Gang, fordi en Mand folgte sit Lø i Land; altsaa i Løbet af de sidste 8 Aar er legemlig Tugt ikke anvendt en eneste Gang for egentlig militære Forseelser. Naar dette er Tilfældet, saa tror jeg ikke engang man vil kunne sige: ja, men Muligheden af at kunne anvende denne Straf er det, der har gjort det, thi naar der skal være en Mulighed for, at en saadan Straf skal virke forebyggende, maa den dog af og til anvendes; men naar den i Løbet af 8 Aar overfor militære Forseelser ikke er anvendt en eneste Gang, tror jeg, at der ingen Tvivl kan være om, at man vil være istand til at bevare en god Disciplin ombord paa Krigsskibe uden at anvende legemlig Tugt. Naar man sammenligner det foreliggende Lovforslag med de tidligere forelagte Udkast, viser det sig desuden, at det vil afflasse den staaende Arrest, endvidere Bøiestrafpen som en ordinær Straf ombord, og det vil endelig afflasse Nebsettelsen i de Meniges anden Klasse. Hvad nu den staaende Arrest angaar, tør jeg ikke udtale nogen selvstændig Mening om dens Nødvendighed i Hæren; i saa Henseende holder jeg mig til, hvad den høitærede Krigsminister har sagt. Derimod tør jeg bestemt sige, at det neppe vil være hensigtsmæssigt at indføre den for Flaaden. Jeg tror ikke, at der vil være særlig Anledning dertil, og den vil vist ogsaa være en mindre hensigtsmæssig Straf ombord paa Krigsskibe paa Togt, idet det er muligt, at den i stærk Spørgsmaal, som jo ikke er nogen Undtagelse, kan blive en væsentlig strængere Straf end paa Landjorden. Med Hensyn til Bøiestrafpen vil jeg indrømme, at jeg egentlig kunde ønske, at den var bevaret som ordinær Straf, idet jeg tror, at den vil være huma-